

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

Finansministeren

31. maj 2010

Svar på spørgsmål nr. 158 af 12. maj 2010 stillet af Finansudvalget.

Spørgsmål:

Med henblik på et evt. kommende samråd ønskes en detaljeret redegørelse for EU's hjælpepakke til medlemmer med meget stor gældsbyrde og herunder bl.a. følgende:

- Det økonomiske omfang af hjælpepakken
- Indholdet af pakken i form af lån, garantier og andre former for støtte
- Bidragyderne til hjælpepakken
- Under hvilke betingelser kan der trækkes på hjælpepakken?
- Vil et sådant træk automatisk medføre udgifter for den danske statskasse?
- Hvilke regler gælder der for tilbagebetaling?
- Hvilken bevillingsmæssig hjemmel har finansministeren for tiltrædelse af pakken? Vil der blive oversendt et aktstykke til Finansudvalget med henblik på at tilvejebringe hjemmel til tiltrædelsen? I benægtende fald hvorfor ikke?
- Vil Danmark skulle bidrage til pakken ud over det sædvanlige medlemsbidrag til EU?
- Hvilke sanktionsmuligheder er der over for medlemslande der fremover overtræder EU's regler og herunder afgiver urigtige oplysninger vedrørende overholdelse af reglerne?
- Hvilke sanktioner forventes taget over for lande der allerede har afgivet urigtige oplysninger vedrørende overholdelse af reglerne?

Svar:

På det ekstraordinære ECOFIN-møde d. 9.-10. maj 2010 blev det besluttet at oprette en europæisk stabiliseringsmekanisme, der kan stille lån i størrelsesordenen 500 mia. euro til rådighed for eurolande i særligt akutte vanskeligheder. Det forventes, at IMF vil kunne bidrage med yderligere ca. 250 mia. euro i tillæg hertil inden for sine sædvanlige instrumenter. Mekanismen blev etableret for at genoprette tilliden og dæmpe usikkerheden og uroen på de finansielle markeder.

Hovedparten af mekanismen (440 mia. euro) finansieres af eurolandene alene gennem bilaterale lån eller garantier. Danmark og de øvrige lande uden for euroen

deltager ikke i denne del af mekanismen. Det resterende beløb på 60 mia. euro udgøres af en EU-facilitet finansieret ved indirekte sikkerhedsstillelse fra alle 27 EU-lande. Det fungerer således, at faciliteten giver Kommissionen mulighed for at optage lån på markedet eller i kreditinstitutter, som EU-landene i fællesskab vil skulle dække, såfremt de ikke tilbagebetales.

Denne foreslåede mekanisme hænger sammen med den allerede eksisterende EU-finansieringsmekanisme ("betalingsbalancefaciliteten") for ikke-eurolande, som er vedtaget med hjemmel i Traktatens artikel 143, hvor Kommissionen kan optage lån på markedet for op til maksimalt 50 mia. euro (loftet blev i maj 2009 udvidet fra de hidtidige 25 mia. euro, hvilket blev forelagt FEU den 1. maj 2009). Der er udstedt lån på grundlag af den eksisterende facilitet til Letland, Ungarn og Rumænien på i alt ca. 15 mia. euro, og der er således mulighed for nye lån på ca. 35 mia. euro i betalingsbalancefaciliteten. Denne udvides med yderligere ca. 25 mia. euro, hvorefter den samlede tilgængelige låneramme i den nye facilitet udgør i alt ca. 60 mia. euro, der herefter kan ydes til både eurolande og ikke-eurolande.

Stabiliseringsmekanismen kan anvendes til at yde lån eller åbne en kreditfacilitet til en eller flere medlemsstater i euroområdet, som er ramt af vanskeligheder eller alvorlig risiko for store vanskeligheder, som den pågældende medlemsstat ikke selv er herre over. Mekanismen refererer eksempelvis til de alvorlige forringelser af lånevilkårene, som flere eurolande har oplevet.

Aktiveringen af lån eller kreditfaciliteter under mekanismen forudsætter, at den pågældende medlemsstat i samarbejde med Kommissionen og ECB udarbejder en nærmere redegørelse for den økonomiske og finansielle situation i medlemsstaten og den planlagte økonomiske genopretning. Rådet træffer på denne baggrund og under inddragelse af Det Økonomiske og Finansielle Udvalg (EFC) beslutning med kvalificeret flertal om ydelsen af lånet eller kreditfaciliteten, de økonomisk-politiske betingelser for lånet, samt løbetiden og de øvrige betingelser for lånet eller kreditfaciliteten, der som udgangspunkt udbetales successivt (trancher). De nærmere vilkår for lån ydet under stabiliseringsmekanismen er således ikke fastlagt på forhånd, men der forudses opkrævet en merrente på lån ydet til eurolande gennem stabiliseringsmekanismen i forhold til de lån Kommissionen kan optage.

Kommissionen overvåger løbende og i samarbejde med EFC den økonomiske politik i den pågældende medlemsstat med henblik på at sikre overensstemmelse med genopretningsplanen og forpligtelser og betingelser i forbindelse med lånet, og denne overvågning lægges til grund for de successive udbetalinger af lånet eller kreditfaciliteten.

Faciliteten er oprettet gennem vedtagelsen af en forordning i Rådet, jf. traktatens artikel 122. Forud for vedtagelsen fik regeringen støtte til sit forhandlingsoplæg herom i Folketingets Europaudvalg på basis af notat af 8. maj 2010.

Danmarks medvirken i EU-faciliteten er ikke forbundet med udgifter for Danmark, medmindre eventuelle lån optaget gennem EU-faciliteten ikke tilbagebetales af det medlemsland, der har lånt pengene, og med mindre Kommissionen ikke selv kan dække udgifterne til disse lån fra disponible budgetbevillinger. Som udgangspunkt vil det således være Kommissionens disponible budgetbevillinger, der skal dække udgifter til lån, der ikke tilbagebetales. Først hvis udgifterne til lån, der ikke tilbagebetales bliver så store, at disse budgetbevillinger ikke kan dække udgifterne, vil Kommissionen opkræve yderlige bidrag fra medlemsstaterne, der vil optræde som en udgift på finansloven, i form af et forhøjet EU-bidrag det pågældende år.

Den eventuelle danske betaling på baggrund af garantien for lån, der ikke tilbagebetales er i øvrigt hjemlet i de generelle regler for fastsættelsen af EU's egne indtægter. Disse regler, og det danske bidrag til EU, er opført på finanslovens § 38.51. EF-ordninger. Hvis garantistillelsen skulle påvirke det danske EU-bidrag vil dette ske i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2007/436/EF af 7. juni 2007 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter, der trådte i kraft 1. marts 2009 samt Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 af 22. maj 2000 om gennemførelse af afgørelse 94/728/EF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter, jf. bl.a. artikel 12.

Såfremt der udbetales lån under denne facilitet, som efterfølgende tilbagebetales af låntager, vil det give en gevinst for den danske statskasse, da der forudses opkrævet en merrente på disse lån i forhold til de lån Kommissionen kan optage. Dette vil give en indtægt til Kommissionen, som alt andet lige vil reducere Danmarks bidrag til EU-budgettet.

Medlemslande, der afgiver urigtige oplysninger vedr. overholdelse af EU's regler vedr. de offentlige finanser, herunder offentlig gæld og underskud, vil kunne blive genstand for en traktatkrænkelsessag. Kommissionen har i det konkrete tilfælde vedrørende Grækenland tilkendegivet, at den har intentioner om at indlede en traktatkrænkelsessag mod Grækenland i relation til manglerne i den græske statistik for de offentlige finanser. EU og Grækenland har endvidere iværksat en handlingsplan, der skal sikre, at Grækenlands afrapportering af statistik vedr. offentlige finanser vil leve op til EU's statistikregler.

De seneste måneders begivenheder har desuden vist det nødvendigt at styrke håndhævelsen af de fælles regler vedr. den finanspolitiske koordinering. Der er nedsat en taskforce under Det Europæiske Råds faste formand, som skal komme med konkrete forslag til initiativer på dette område.

Med venlig hilsen

Claus Hjort Frederiksen